

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/7/2022
Identifikačné číslo spisu:	8219202131
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8219202131.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1) H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/XX, XXX XX X., 2) Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/XX, XXX XX X., obaja žalobcovia právne zastúpení: JUDr. Matúš Hrib, advokát, Tehelná 46, 085 01 Bardejov, IČO: 42 246 237 proti žalovaným 1) Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/XX, XXX XX X., 2) O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/XX, XXX XX X., obaja žalovaní právne zastúpení: JUDr. Juraj Špirko, advokát, Nerudova 6, 040 01 Košice, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, o dovolaní žalobcov 1) a 2) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k.19Co/57/2020-131 zo dňa 23.09.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 19Co/57/2020-131 zo dňa 23.09.2021 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/46/2019-86 zo dňa 21.08.2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Bardejov na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov, č.k.5C/46/2019-86 zo dňa 21.08.2020 ďalej „súd prvej inštancie“), ktorým zamietol žalobu podanú dňa 20.10.2019 žalobcami 1) a 2) o vypratanie pozemku - parcely vo vlastníctve žalobcov 1) a 2) evidovanej ako parcela registra „C“ č. XXX/XX o výmere 593 m² - zastavané plochy a nádvoria v katastrálnom území J. I., obec X., okres X. zapísanej na LV č. XXX, do ktorej zasahuje opлотenie susedov -žalovaných 1) a 2), v zmysle geometrického plánu zo dňa 21.05.2014 č. 122/2013 vyhotoveného Ing. Y. P., v spornej časti pozemku označeného ako parcela registra „C“ č. XXX/XX o výmere 21 m². Odvolací súd priznal žalobcom 1) a 2) proti žalovaným 1) a 2) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie vo veci správne vyhodnotil procesnú obranu žalovaných 1) a 2), že boli oprávnenými držiteľmi parcely vytvorenej geometrickým plánom č. 122/2013 ako CKN XXX/XX, kat. úz. J. I., okres X., keďže jej držbu začali po tom, čo kúpili od svojich právnych predchodcov pozemok s rozostavanou stavbou rodinného domu v roku 1980, a na ktorej plot zrealizovali v roku 1985. Počas celej doby 10 rokov potrebnej na nadobudnutie vlastníctva k nej neboli

nikým rušení. V zmysle §134 ods.1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v roku 1995, došlo k vydržaniu predmetného pozemku žalovanými 1) a 2). Vydržacia lehota začala žalovaným 1) a 2) plynúť najskôr v roku 1985 a uplynula rokom 1995. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nebolo preukázané, a žalobcovia 1) a 2) ani len netvrdili, že by počas uvedenej 10 ročnej vydržacej doby namietali faktický užívací stav, ktorý nastal postavením plotu, ktorý mal vymedziť hranicu parciel CKN č. XXX/XX a CKN XXX/X. Zároveň z vykonaného dokazovania mal súd za nepochybné, že novovytvorená parcela CKN č. 716/61 je spôsobilým predmetom vydržania, keďže sa na ňu nevzťahuje ustanovenie § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia 1) a 2) v zastúpení advokátom včas dovolanie (čl.143). Uviedli, že odvolací súd sa odklonil od právnych názorov vyplývajúcich z ustálenej judikatúry ohľadne držby a splnenia podmienok vydržania a rovnako sa nevysporiadal s odvolacími námietkami o nevykonaní navrhnutých dôkazov, čím sú dané dovolacie dôvody podľa ust. § 421, ods.1, písm.a) CSP a § 420 písm. f) CSP.

4. Namietali, že právne posúdenie je založené na ospravedlniteľnosti omylu žalovaných 1) a 2), ktorý omyl je vylúčený už len tým, že žalovaní 1) a 2) hoci vedeli od počiatku o nesprávnosti hraníc nielen vo vzťahu k žalobcom 1) a 2) ale tiež k susedom V., ktorí ich svojvoľným posunom hranice obrali o značnú výmeru, čo žalovaní 1) a 2) napadali samostatnou žalobou na Okresnom súde Bardejov, sp.zn. 3C/39/2017. Ospravedlniteľnosť tak nemožno pričítať žalovaným 1) a 2) na základe predpokladov judikatúry, na ktorú sa odvoláva nielen odvolací súd ale od počiatku aj žalobcovia. Žalovaní 1) a 2) totiž majú svoj pozemok o takmer 1,5 áru menší ako kupovali, a tak nepomer pri ohradzovaní musel byť zrejímavý od počiatku keďže ide o značne percentuálny rozdiel medzi tým čo kúpili a tým čo ohradzovali.

5. Z hľadiska nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonu od judikatúry dovolatelia 1) a 2) namietali to, že súd vychádzal len z ich konania a vôbec neskúmal predpoklady nastolené judikatúrou o tom, že žalovaní 1) a 2) mali preukázať ako konali so starostlivosťou riadneho hospodára. Súd oboch stupňov uvedené opomenuli a vyložili tak právne závery judikatúry v rozpore s ich cieľom a prípustným výkladom. Preto súd prvého stupňa mal právne hodnotiť konanie a nekonanie žalovaných a nie žalobcov. Pokiaľ by tak súd učinil, musel by dospieť k záveru, že ani jedna požiadavka, ktorú judikatúra stanovuje (zameranie plotu a pod.) nebola žalovanými splnená a jednoducho ohradzovali ako im prišlo, pričom neohradili len parcelu žalobcov, ale aj parcelu vo vlastníctve Mesta Bardejov. Uvedené je vo veci zásadným právnym pochybením, lebo pri správnom výklade by bola obrana žalovaných bola neúspešná, čo by zákonite muselo viesť k vyhovneniu žalobe. Poukazovali na uznesenie Najvyššieho súdu 7. marca 2011, sp. zn. 5Cdo/30/2010, podľa ktorého „, V zmysle citovaných ustanovení § 129 ods. 1 a 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť teda znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ospravedlniteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať“. Žalovaní 1) a 2) namietali, že konajúce súdy zasiahli do vlastníckeho práva žalobcov 1) a 2) tým, že priznali žalovaným 1) a 2) vydržanie a tento podklad spočíval len na tvrdeniach žalovaných a na žiadnom dôkaze, že konali ako starostliví hospodári. Žalovaní 1) a 2) od počiatku museli vedieť, že im chýba značná časť výmery pozemku a tak ich omyl bol neospravedlniteľný. Napokon to potvrdili podaním žaloby voči susedom V., z ktorej plynie nepochybný záver o ich vedomosti o nesprávnom ohradzovaní pozemkov od počiatku, a tak nemôže byť ani len zmienka o tom, že pri vstupe do držby ohradením boli dobromyseľní. V danom prípade nebol preukázaný ospravedlniteľný omyl, ani dobromyseľná držba, čo zakladá zmätočnosť rozhodnutia a dovolací dôvod podľa § 420, písm. f) CSP. Za zásadnú okolnosť považujú skutočnosť, že žalovaní 1) a 2) pri stavbe plotu ohradili aj časť parcely vo vlastníctve Mesta Bardejov, ktorú sa snažia

odkúpiť. Tým, že sa snažia odkúpiť niečo čo vydržali popierať splnenie podmienok vydržania, a to najmä dobromyseľnosť. Odvolací súd ďalej zamietol námietky žalobcov 1) a 2) ohľadne nevykonania jednotlivých dôkazov zo spisu sp. zn. 3C/39/2017, keďže súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom OS Bardejov č.k. 3C/39/2017-169 zo dňa 12.02.2020 (čl. 61). Išlo o tieto dôkazy : rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania ONV pre V. V. s manž. zo dňa 06.08.1979, GP zo dňa 10.11.1979, zápisnica z pojednávania zo dňa 12.11.2019, rozsudok OS BJ zo dňa 12.02.2020 sp. zn. 3C/39/2017 odvolanie zo dňa 10.03.2020. Žalobcovia 1) a 2) navrhovali, aby dovolací súd napadnutý rozsudok ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaní 1) a 2) v zastúpení advokátom vo vyjadrení zo dňa 09.01.2022 k dovolaniu žalobcov 1) a 2) navrhovali, aby dovolací súd dovolanie ako nedôvodné zamietol a priznal im náhradu trov dovolacieho konania. Uviedli, že s tvrdeniami uvedenými žalobcami 1) a 2) v dovolaní nesúhlasia. V plnom rozsahu sa stotožňujú s výrokom ako aj s odôvodnením napadnutých rozhodnutí súdov a dôvody uvedené v odôvodnení rozsudkov považujú za vecne a právne správne. Poukazovali na skutočnosť, že v k.ú. J. I. sa okolo roku 2010 v súvislosti s výstavbou cesty zistilo, že v roku 1999 došlo k prekresleniu katastrálnych máp takým spôsobom, že došlo k posunutiu hraníc jednotlivých pozemkov, čo malo za následok nesúlad právneho stavu so stavom faktickým. Následne došlo z uvedeného dôvodu k zhoršeniu susedských vzťahov z dôvodu vzájomných nárokov podľa novovzniknutého stavu a susedských sporov, ktoré sú už toho času právoplatne ukončené. Od roku 1985 až do roku 2011 všetci susedia spolunažívali v harmónii, užívali pozemky podľa dovtedajšieho stavu a nemali ani potuchy o posunutí pozemkov a teda ani nevznášali sebe navzájom žiadne územné nároky. Aj v tomto prípade žalobcovia 1) a 2) rešpektovali hranicu medzi ich pozemkom parc.č.XXX/XX a parcelou č.XXX/X patriacu žalovaným. Až v 2010 začali strany sporu komunikovať o vzniknutom probléme a až v roku 2018 žalobcovia 1) a 2) prvý krát písomne vyzvali žalovaných na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva. Žalobcovia 1) a 2) nepodnikli žiadne právne kroky k ochrane svojho vlastníckeho práva k spornej časti pozemku. V zmysle § 134 Občianskeho zákonníka v spojení s § 872 ods.6 OZ došlo k vydržaniu uvedeného pozemku parc. č. XXX/XX žalovanými. Žalovaní v dobrej viere užívali uvedený pozemok nepretržite a nerušene od roku 1983 až do roku 2011.

7. Žalovaní 1) a 2) sa nestotožnili ani s tvrdením dovolateľov, že ospravedlniteľnosť omylu žalovaných je vylúčená už len tým, že žalovaní vedeli od počiatku o nesprávnosti hraníc vo vzťahu k žalobcom. Žalovaní 1) a 2) túto skutočnosť, že by vedeli od počiatku o nesprávnosti hraníc vo vzťahu k žalobcom 1) a 2) popreli a žalobcovia na preukázanie tejto „vedomosti žalovaných“ nepredložili žiadny dôkaz. Ani skutočnosť, že žalovaní 1) a 2) majú svoj pozemok menší ako kupovali nemôže na tom nič zmeniť. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že k nesúladu právneho a faktického stavu došlo až pri obnove katastrálneho operátu v roku 1999. K susedským sporom v danom území začalo dochádzať následne okolo roku 2010 keď sa zrealizovala v blízkosti sporných pozemkov výstavba cesty a až po jej zrealizovaní sa vlastníci pozemkov dozvedeli o tomto posune a začali podnikat' prvé kroky. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením, že žalovaní 1) a 2) ohradili pozemok „ako im prišlo“, pričom neohradili len parcelu žalobcov, ale aj parcelu vo vlastníctve mesta Bardejov. Tu je potrebné zdôrazniť, že v tom čase tam pozemok mesta ani zakreslený nebol. To bolo napokon aj dôvodom, že aj samotní žalobcovia 1) a 2) si ohradili časť pozemku mesta resp. o ktorom sa neskôr dozvedeli, že „patrí“ mestu Bardejov. Uviedol, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd vo veci správne rozhodol, správne vyhodnotil, že žalovaní 1) a 2) boli oprávnenými držiteľmi spornej časti parcely, keďže jej držbu začali po tom, čo zrealizovali plot v roku 1985. Počas celej doby 10 rokov potrebnej na nadobudnutie vlastníctva k nej neboli nikým rušení. Ani zo skutočnosti, že žalovaní 1) a 2) podali žalobu voči susedom V., nevyplýva že by museli od začiatku vedieť, že užívajú spornú časť výmery pozemku a tiež nemožno z toho vyvodiť, že by ich omyl bol neospravedlniteľný. Žalovaní 1) a 2) v žiadnej ďalšej argumentácii dovolateľov nenašli porušenie práva na spravodlivý proces. Ani námietka dovolateľov 1) a 2) , že súd prvej inštancie nevykonával dôkazy zo spisu sp. zn. 3C/39/2017, z ktorých by vyplynula nedobromyseľnosť držby žalovaných 1) a 2) nie je dôvodná. S rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 3C/39/2017zo dňa 12.02.2020 boli strany sporu na pojednávaní dňa 21.08.2020 oboznámené a súd oboznámil aj jednotlivé listiny z tohto spisu.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpení v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov 1) a 2) je dôvodné podľa § 449 ods.1,2 CSP a podľa § 450 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

9. Podľa § 420, písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že išlo o komplexný problém týkajúci sa priebehu hraníc 3 susediacich pozemkov v kat. úz. J. I., a to parcely CKN č. XXX/XX vo vlastníctve žalobcov 1) a 2), parcely č. XXX/X vo vlastníctve žalovaných 1) a 2) a parcely č. XXX/XX vo vlastníctve P. V. a manž. P. V. tak, ako situácia je zakreslená na geometrickom pláne č. 122/2013, vyhotoveného Ing. Y. P., Geodetické práce, Malcov, dňa 21.5.2014 (čl. 2).

11. Žalobcovia 1) a 2) výzvou zo dňa 25.01.2018 vyzvali žalovaných 1) a 2) na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva a odstránenie plechového plota z parcely CKN XXX/XX, kat. úz. J. I.. Žalovaní 1) a 2) listom zo dňa 29.1.2018 (čl. 7) odpovedali nasledovne:

„Vieme veľmi dobre o probléme, ktorý nastal ohľadom posunu hraníc parciel č. XXX /XX., parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/XX. Keď došlo k vytýčeniu hraníc geodetom v roku 2017 sme súhlasili, že hranicu posunieme podľa bodov s tým, že vyriešim problém so susedom, aby som nerobil oplotenie hraníc na 2x. Podľa toho ako ste sa rozhodli reagovať na tento problém, nerešpektujete môj návrh. V súčasnosti prebieha súdne konanie voči susedovi P. V., ktorý zasahuje do našich vlastníckych práv a zatiaľ počítajte s tým, že parcela č. XXX/XX patrí nám. Dúfam, že nechcete, v záujme dobrých susedských vzťahov, aby sme si navzájom robili problémy, ako ste aj vy na záver napísali. Ja vám sľubujem, že ako náhle budú súdom rozhodnuté vlastnícke práva medzi P. V. a nami t.j parcely č. XXX/XX., budú hranice parcely č. XXX/XX a XXX/XX posunuté tak ako sme sa dohodli“.

12. Príčinu sporu opísal Okresný súd Bardejov v súvisiacom spore sp.zn. 3C/39/2017 žalobcov 1) Y. V. a 2) O. V. proti žalovaným 1) P. V. a 2) P. V., o ochranu vlastníckeho práva k parcele C-KN č. XXX/XX, zast. plocha o výmere 109m², kat. úz. J. I., v rozsudku zo dňa 12.02.2020 č.k. 3C/39/2017-169, bod 6 9 (čl. 75) nasledovne : „....v danom prípade bolo okresnému súdu, jednak z jeho rozhodovacej činnosti [napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/182/2014 zo 16.09.2015 k veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 6C/215/2011], ako aj z vykonaného dokazovania v danej veci [napr. príslušný katastrálny úrad v liste adresovanom žalobcom č. 153/2012 zo 04.05.2012 konštatoval, že pri obnove katastrálneho operátu v katastrálnom území J. I., ktorý bol vyhotovený v roku 1999 Katastrálnym ústavom v Žiline, nebol zohľadnený geometrický plán č. 761-0073-71. ktorý bol vyhotovený na rozdelenie parcely CKN č. XXX v dôsledku čoho došlo k posunu hraníc alebo výpoveď svedka JUDr. L.] známe, že v „spornom dotknutom katastrálnom území J. I. došlo v príčinnej súvislosti s obnovou katastrálneho operátu vykonanou v roku 1999 k posunu hraničných čiar....“

13. Okresný súd Bardejov ďalej v bode 70 uviedol: „... Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na „všetky okolnosti“ dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí“. Vzhľadom na uvedené okolnosti uznal Okresný súd Bardejov námietku vydržania vznesenú žalovanými za dôvodnú a žalobu zamietol. Dovolací súd konštatuje, že tú istú formu procesnej obrany vo forme námietky vydržania žalovaní 1) Y. V. a 2) O. V. uplatnili voči žalobcom 1) H. W. a 2) Q. W. ohľadne sporného

pozemku parcela CKN č. XXX/XX o výmere 21m2 v konaní sp.zn. 5C/46/2018.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1, písm. a) CSP

14. Podľa § 421, ods.1, písm. a) zákona č. 160/215 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

15. Dovolací súd zistil odklon odvolacieho súdu a aj súdu prvej inštancie od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Prejudikatúru tvorí v danom prípade uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/30/2010 zo dňa 01.03.2011 v skutkovo obdobnej veci týkajúcej sa vydržania časti susedného pozemku v dôsledku spornej vlastníckej hranice. V danom prípade bol na základe miestneho šetrenia novým mapovaním vytvorený nový mapový operát zameraním užívacích vlastníckych hraníc a všetkých predmetov evidencie katastra. Na str. 3 sa uvádza, že „...hoci navrhovatelia 1) a 2) prezentovali dobromyseľnosť pri užívaní predmetnej časti pozemku, súd prvej inštancie dospel k záveru, v danom prípade neprichádza možnosť vydržania podľa § 134 Občianskeho zákonníka, nakoľko neexistuje právny titul z ktorého by navrhovatelia 1) a 2) odvodzovali svoje vlastnícke právo k predmetnému pozemku“. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol. Odvolací súd rozsudok zmenil, ale dovolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

16. Dovolací súd poukazuje na uvedené uznesenie najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/30/2010, str. 10 kde súd uvádza, že : „Výdržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží“.

17. Právna otázka týkajúca sa tzv. domnelého právneho dôvodu (titulus putativus), ktorý v danom prípade je odvodzovaný od chyby v katastrálnom operáte má zásadný právny charakter. Dovolací súd dospel k záveru, chybné zobrazená hranica v katastrálnej mape, ktorá podliehala oprave podľa § 59 ods.2, písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. (katastrálny zákon) nebola spôsobilá založiť titulus putativus, keďže neexistoval právny titul na vstup do držby a užívania dotknutého pozemku nad rozsah právneho stavu vyplývajúceho z celkovej výmery pozemku, ktorú žalovaní 1) a 2) nadobudli na základe kúpnej zmluvy v roku 1980. V danom prípade bolo nevyhnutné prihliadnuť aj na to, že nešlo o bežnú, primeranú odchýlku hranice pozemkov v rozsahu desiatok centimetrov ale o odchýlku v rozsahu metrov, čo opísal súd prvej inštancie v bode 76 p.v. svojho rozsudku.

18. Je potrebné zdôrazniť, že vlastnícke právo je v zmysle čl. 12 ods.1 Ústavy SR neodňateľné a nepremlčateľné a povinnosť ústavne konformného výkladu v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR sa vzťahuje aj na súdy.

19. Dovolací súd konštatuje, že dobromyseľnosť nadobúdateľa nehnuteľnosti v zásade závisí od existencie právneho titulu, ktorým nadobúdateľ nehnuteľnosti vstupuje do držby ako oprávnenej. V danom prípade však takýto právny titul neexistuje. Ustanovenie § 132 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyžaduje pre nadobudnutie vlastníckeho práva zákonom ustanovenú právnu skutočnosť. Výdržanie vlastníckeho práva v zásade vyžaduje existenciu titulu pre vstup do držby, aby bola držba považovaná za oprávnenú. Právny titul spravidla trpí určitou vadou, napr. nedostatok formy, čím nedošlo k prevodu vlastníckeho práva.

20. Oprava údajov v katastri nehnuteľností podľa § 49 katastrálneho zákona nie je viazaná na žiadnu lehotu. Ide o právny prostriedok nápravy na zabezpečenie právneho stavu katastra nehnuteľností, ktorý vychádza z princípov nepremlčateľnosti vlastníckeho práva.

21. Obiter dictum. Preskúmaním veci dovolací súd ďalej zistil, že v danom prípade išlo o vypratanie nehnuteľnosti na ktorej sa nachádza stavba oplotenia. V danom prípade súdna ochrana vlastníka sa spravuje ustanovením § 135c OZ (stavba na cudzom pozemku), ktoré je v pomere špeciality k ust. ochrane podľa ust. § 126 ods.1 OZ. Je potrebné apelovať na účastníkov sporu, aby sa vec snažili urovnať dohodou. Výdržanie v rámci procesnej obrany vo forme námietky v súdnom konaní nie je dostatočným podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností, keďže nemalo formu vzájomnej žaloby.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.